

Reactiematrix advies Adviesraad Sociaal Domein m.b.t. Verordening Jeugdhulp Hilversum 2018, nadere regels en beleidsregels

Reactie adviesraad Sociaal Domein	Reactie	Toelichting
De Adviesraad Sociaal Domein adviseert positief over de Verordening Jeugdhulp Hilversum 2018 en bijbehorende Nadere regels en Beleidsregels onder voorbehoud dat de feitelijke en juridische onjuistheden worden aangepast.		Het college is verheugd met het positieve advies en heeft de Verordening en nadere regels aangepast waar nodig. Hierbij is tevens de keuze gemaakt om de nadere regels op te nemen in de verordening.
Verordening		
Algemeen a. In de aanhef van de Verordening wordt de verantwoordelijkheid voor gezond en veilig opgroeien bij ouders en jeugdige zelf gelegd. De Adviesraad denkt dat het primair en zeker gedurende de eerste levensjaren de verantwoordelijkheid van ouders is. Met het ouder worden van een kind worden meer verantwoordelijkheden aan het kind overgedragen. Ouders moeten steeds meer rekening houden met de mening van het kind. b. Om een integrale aanpak met gelijke processen voor alle wetten in het Sociaal Domein te garanderen geldt op dit moment een parapluverordening of procesverordening (Verordening Sociaal Domein). Ook voor de vigerende Verordening Jeugdhulp geldt dit. In het voorliggende concept van de Verordening Jeugdhulp wordt dit losgelaten. Volgens de notitie evaluatie en actualisatie Jeugd en Wmo regelgeving (De inwoner centraal) borgt een afstemmingsregeling in de verordeningen Wmo en Jeugdhulp de integrale aanpak op een manier die werkt. In de aanhef van de Verordening Jeugdhulp 2018 wordt een integrale aanpak genoemd bij het verlenen van jeugdhulp. ➔ De Adviesraad vraagt zich af of dit voldoende borging is van de integrale aanpak.	Zie toelichting	Integraal werken is niet afhankelijk van de keus voor al dan niet een procesverordening of één verordening Sociaal domein. Integraal werken is door de gemeentelijke uitvoeringspraktijk bereikt door kanteling van aanbodgericht naar vraaggericht werken: cultuuromslagtraject voor consulenten met opleiding, gekantelde werkinstructies, casusbesprekingen, intervisie etc.. Wij zijn dan ook van mening dat integraal werken voldoende is geborgd door het opnemen van artikel 13 lid 1 sub g: "Het college onderzoekt in een gesprek de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen en algemene voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen."

Art 1.1.a In de begripsbepalingen wordt hier ‘algemene voorziening’ genoemd. In de Wmo-verordening wordt gesproken over een ‘algemeen gebruikelijke voorziening’. ➔ De Adviesraad vraagt: waarom dit onderscheid? Het maakt een en ander niet duidelijker voor de inwoner en draagt niet bij aan de integrale aanpak.	Nemen wij niet over	Deze twee begrippen zijn zeer verschillend van elkaar. Een algemene voorziening is een vrij toegankelijk aanbod voor inwoners denk aan Jeugd- en Jongerenwerk of opvoedondersteuning. Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorziening die normaal in het maatschappelijk verkeer beschikbaar is, zoals een rollator of een douchehandgreep. Inwoners zijn zelf verantwoordelijk om dergelijke voorzieningen aan te schaffen.
Art 1.1.e. Aangezien in de Jeugdwet wel het begrip individuele voorziening is gehandhaafd, lijkt het handig om in de begrippenlijst de vertaalslag naar de Wmo-verordening te maken om verwarring te verminderen. Of gewoon aansluitend bij de Wmo verordening het begrip maatwerkvoorziening te gebruiken. Dat is geen probleem: in de aanhef van de Jeugdwet staat ‘hulp op maat’. En het past beter binnen een integrale aanpak. ➔ De Adviesraad stelt voor dit artikel aan te passen, zoals voorgesteld.	Nemen wij deels over	In de toelichting nemen wij op dat wat in de jeugdwet als individuele voorziening wordt benoemd in de Wmo is omschreven als maatwerkvoorziening. Wij hebben de voorkeur de terminologie te gebruiken die de wet ons voorschrijft.
Art 4.1.1. Zelfstandig leven wordt hier als voorziening genoemd. Zoals het hier zonder enige uitleg (ook in de toelichting) nu staat, lijkt het of een pakketje ‘zelfstandig leven’ kan worden verstrekt. Dat lijkt niet de bedoeling. De Adviesraad vermoedt, dat hier trapliften, douchestoelen en andere hulpmiddelen die nodig zijn om een persoon met een beperking (niet zijnde een psychische beperking) thuis en op school te kunnen helpen en ondersteunen onder vallen. De Adviesraad vindt de term ‘zelfstandig leven’ niet passend en eigenlijk zelfs op een bepaalde manier kwetsend: juist omdat een kind iets niet zelf kan is een dergelijk hulpmiddel nodig. ➔ De Adviesraad adviseert hier een andere term te gebruiken en duidelijk uit te	Nemen wij over	De term “zelfstandig leven” is niet correct. Het gaat om de begeleiding om zelfstandig te kunnen leven. Het is een voorziening van de Wmo. Niet van Jeugd en is daarom verwijderd. De lijst is compleet gemaakt en de termen van de voorzieningen aangepast aan de begrippen van de website van de gemeente om zo eenduidigheid te creëren.

leggen wat de voorziening inhoudt. ➔ De Adviesraad vraagt zich af onder welke noemer psychiatrische hulp valt als voorziening. De Adviesraad stelt voor dit als voorziening op te nemen of in de toelichting te verduidelijken waar psychiatrische hulp onder valt.		
At 8.1. Belanghebbenden kunnen een hulpvraag melden. Onduidelijk is wie belanghebbenden zijn. ➔ De Adviesraad stelt voor hier 'ouders en jeugdigen' te noemen naast 'eventuele andere personen die een hulpvraag signaleren'.	Nemen wij deels over	In de toelichting verduidelijken wij wat onder belanghebbende wordt verstaan. De jeugdwet valt onder het regime van de AWB. In de AWB is het begrip belanghebbende gedefinieerd. Dit wordt overgenomen.
Art 8.2 ➔ De Adviesraad adviseert meteen bij de bevestiging van de melding van de hulpvraag, te wijzen op Onafhankelijke Clientondersteuning.	Nemen wij over	De verordening is hierop aangepast, zie artikel 12: "Het college wijst de jeugdige en de ouder voorafgaand aan het onderzoek bedoeld in artikel 13 op de mogelijkheid gebruik te kunnen maken van onafhankelijke en kosteloze cliëntondersteuning."
Art 11.2. "Dit familiegroepsplan dient alsdan binnen een redelijke termijn te zijn opgesteld." De Adviesraad begrijpt hieruit, dat geen meer precieze omschrijving van wat een 'redelijk termijn' is kan worden genoemd wanneer het College bijdraagt aan de ondersteuning bij het opstellen van het familiegroepsplan. Het opstellen van een familiegroepsplan is vormvrij, er hoeft geen gebruik gemaakt te worden van hulpverleners of ondersteuners. Door het woord 'alsdan' staat in dit artikel, dat dit binnen een redelijke termijn moet wanneer het College bijdraagt. Impliciet staat er dat dit niet hoeft als op andere wijze een familiegroepsplan wordt opgesteld. ➔ De Adviesraad meent dat een redelijke termijn voor het opstellen van een familiegroepsplan ook moet	Ter kennisgeving aangenomen	Wij gunnen het onze inwoners om de tijd te nemen om een goed plan op te stellen. Wij willen dit dus expliciet niet hangen aan een bepaalde termijn tenzij ze gebruik maken van ondersteuning van het college. Dan is een redelijke termijn aan de orde. In het algemeen is een redelijke termijn tussen de 6 tot 8 weken, maar dit bepalen we per geval.

gelden wanneer dat zonder een bijdrage in de ondersteuning daarbij van het College gebeurt.		
Art 12. In dit artikel wordt de onafhankelijke cliëntondersteuning behandeld. De onafhankelijke clientondersteuning wordt geregeld in de Wmo2015. In verband met een wijziging van de Wmo2015 op dit punt per 1 januari 2018 (zie motie Bruins Slot en van Engelshoven² en brief aan de Tweede Kamer van staatssecretaris van Rijn³) zou het verstandig zijn dit artikel daar op voorhand op aan te passen. ➔ De Adviesraad adviseert de term onafhankelijke, deskundige en vindbare cliëntondersteuning te gebruiken en uit te werken conform wat in de brief en de motie staat wat hiermee wordt bedoeld: een cliëntondersteuner die los van de opdrachtgever en los van het zorg- en ondersteuningsaanbod aan de kant van de cliënt - of degenen die voor de cliënt zorgen – staat en deze helpt met vraagverheldering, informatie en advies, bemiddeling en toeleiding naar passende zorg en ondersteuning. ➔ De Adviesraad adviseert dit ook in de Toelichting en de publieksversie duidelijk uit te werken. ➔ De adviesraad adviseert meteen bij de bevestiging van ontvangst van de melding van de hulpvraag te wijzen op de mogelijkheid van onafhankelijke cliëntondersteuning.	Nemen wij over	De verordening is hierop aangepast, waarin tekst uit brief en motie zijn overgenomen.
Art 17.1 In dit artikel wordt verwezen naar een door het College vastgesteld aanvraagformulier voor het indienen van een aanvraag voor jeugdhulp. In de Wmo-verordening komt dit niet aan de orde en kan	Nemen wij over	Ja, 17.7 geeft aan dat een ondertekend verslag ook kan dienen als aanvraag. Om dit te benadrukken is in 17.1 zin 2. 'worden' vervangen door 'kan worden'.

daarnaast ook het ondertekende verslag (de weergave van) het onderzoek dienstdoen als aanvraag. Dit voorkomt extra papierwerk voor gemeente en aanvrager en het past beter bij een integrale aanpak. ➔ De Adviesraad adviseert om gelijk aan het bepaalde in de Verordening Wmo 2018 de aanvraag voor Jeugdhulp via het ondertekende verslag (weergave) van het onderzoek mogelijk te maken.		
Art 17 en Art 18 In de Nota naar aanleiding van het Nader Verslag (de Wmo2015) staat dat de toegang tot en de afwijzingsgronden voor een persoonsgebonden budget (PGB) in het wetsvoorstel Wmo 2015 en de Jeugdwet materieel uniform zijn geregeld; kleine verschillen in de formulering vinden hun oorzaak in de verschillende wettelijke kaders, maar leiden materieel niet tot een verschil in keuzevrijheid. Aangezien via een motie bij de Wmo2015 is bepaald, dat PGB en ZIN gelijkwaardig zijn en dat er niet meer gemotiveerd hoeft te worden waarom een PGB beter past geldt dit daarmee ook voor de Jeugdwet. De motivatie kan zich beperken tot de keuze voor PGB ook al is er voldoende en kwalitatief goed aanbod van ZIN. Art 17 geldt ook wanneer gekozen wordt door jeugdige of ouders voor een individuele voorziening in de vorm van een PGB. In art 18.2 wordt gesproken over een plan voor de inzet van het PGB; wat in het plan moet staan, staat in art 18.3. Aangezien dit onderdeel uitmaakt van de motivering die onterecht gevraagd wordt kunnen deze artikelen verdwijnen. Art 18.3.a is merkwaardig omdat hierin de aanvrager kennelijk buiten de resultaten van het onderzoek om nu gaat bepalen wat het doel is van de individuele voorziening wanneer die in de vorm van een PGB wordt verstrekt.	Nemen wij niet over	Keuzevrijheid staat voorop. Artikel 17 en 18 waarborgen dit nu met toevoeging van 17.1 pgb: "Een aanvraag voor een individuele voorziening in zorg en natura of met een persoonsgebonden budget kan door of namens een belanghebbende schriftelijk worden ingediend bij het college. Een aanvraag kan worden ingediend met een door het college vastgesteld formulier." Een inhoudelijke motivering voor de keuze van een pgb wordt niet gevraagd. Bij artikel 18 gaat het om de beoordeling van de kwaliteit van en niet om beoordeling of een pgb is toegestaan. Keuzenvrijheid staat voorop. Het college dient zich een oordeel te vormen van de kwaliteit van de zorg. Het plan dient als instrument om dit te kunnen beoordelen. Op grond van de Jeugdwet zijn we verplicht de kwaliteit te toetsen. Dat kunnen we alleen doen als we ook bepaalde eisen hebben opgenomen.

Ten aanzien van art 18.3.c en d kan worden opgemerkt, dat gemeenten niet verplicht zijn te toetsen of gecontracteerde en niet-gecontracteerde aanbieders voldoen aan kwaliteitseisen, maar dat dit de taak is van de Inspecties (met uitzondering van hulpverleners uit het sociale netwerk). Met betrekking tot 18.3.e: Er is voldoende jurisprudentie waaruit blijkt dat het PGB voldoende moet zijn om gelijkwaardige doelen als wanneer de individuele voorziening ZIN wordt verstrekt te behalen. ➔ De Adviesraad adviseert art 17 en 18 deels in elkaar te schuiven. Bij de aanvraag voor een individuele voorziening wordt meteen aangegeven of de toekenning in de vorm van ZIN of als PGB wordt gewenst. Art 17.1 wordt dan art 17.1.a en art 18.1 wordt 17.1.b. ➔ De Adviesraad adviseert art 18.2 en art 18.3 geheel te laten vervallen; hierin wordt in feite de niet vereiste motivatieplicht uitgewerkt; deze zijn overbodig.		
Art 19 Dat art 18 overbodig is blijkt ook uit art 19, waar wordt vermeld dat het College beslist op grond van art 17 en art 13.	Zie het vorige antwoord	
Art 23.2.e Wanneer de informele hulpverlener door jarenlange ervaring voldoende kennis van zaken heeft, lijkt het oneerlijk deze niet professioneel te waarderen.	Nemen we niet over	Wij zijn het eens dat een informele hulpverlener door jarenlange ervaring goede hulpverlening kan bieden. Voor transparantie en objectiviteit te garanderen kiest de gemeente om het geldend minimum uurloon voor 23 jaar en ouder te hanteren.
Art 24.1.a De Adviesraad heeft naar aanleiding van de tekst in de Toelichting van de Verordening Jeugdwet in de Memorie van Toelichting bij de Jeugdwet tevergeefs gezocht naar de formulering dat het betrekken van hulp uit het informele netwerk “aantoonbaar tot betere en effectievere hulp leidt en doelmatiger is dan	Nemen wij over	Het artikel is aangepast naar minimaal evenredige hulp. 24.1.a: “dit aantoonbaar tot minimaal evenredige hulp leidt, aangaande effectiviteit en doelmatigheid, als de inzet van een voorziening in natura of een voorziening bekostigd uit een persoonsgebonden budget voor professionele hulp;”

de inzet van een voorziening in natura of een voorziening bekostigd uit een persoonsgebonden budget voor professionele hulp”. In art 2.8 Motie van Toelichting (MvT) van de Jeugdwet staat: “Het wetsvoorstel geeft de jeugdige en zijn ouder echter ook de mogelijkheid te kiezen voor de verstrekking van een budget, waarmee hij in de gelegenheid wordt gesteld de jeugdhulp zelf in te kopen. Hij heeft daarmee een bredere keuzemogelijkheid om de jeugdhulp te krijgen op een wijze die bij zijn voorkeuren aansluit dan wanneer hij deze krijgt van een van de door de gemeente ingeschakelde aanbieders”. In art 8.1.1. derde lid van de MvT Jeugdwet staat: “Ingevolge onderdeel a kan de gemeente bepalen in welke gevallen het om redenen van doelmatigheid niet wenselijk is een budget te verstrekken.” Dan gaat het blijkt uit het tweede lid om jeugdreclassering, kinderschermingsmaatregel, pleegzorg, enzovoort. ➔ De Adviesraad adviseert art 24 aan te passen, zodanig dat informele hulp niet beter, effectiever en doelmatiger hoeft te zijn dan professionele hulp.		
Art 24.b. De persoon uit het informele netwerk blijkt aan te moeten geven, dat hij door de hulp te verlenen niet overbelast raakt. Art 24.b doet is bevoogdend en laat geen ruimte voor eigen kracht en regie van de hulpverlener. Uit jurisprudentie blijkt dat mogelijk overbelast raken door hulpverlening geen reden mag zijn voor niet toekennen PGB voor informele hulp. En indien overbelasting dreigt is respijtzorg mogelijk. ➔ De Adviesraad adviseert dit artikel te verwijderen.	Nemen wij niet over	Het artikel sluit ruimte voor eigen kracht en regie niet uit. Echter de hulp moet wel effectief zijn. Indien de persoon overbelast is, is de hulp niet meer effectief. Natuurlijk kan respijtzorg ingezet worden. Daarbij is dan wel nodig om te kijken naar mogelijke andere manieren van hulp, zodat overbelasting verholpen en vervolgens voorkomen kan worden.
Toelichting op Verordening		

Art 1.1.c. “Uitgangspunt is dat deze jeugdhulp niet hoeft te worden ingezet voor zover het gebruikelijk is dat partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten, die tot dezelfde leefeenheid horen, elkaar deze hulp bieden.” ➔ De Adviesraad merkt daarover op, dat het primair de ouders zijn die de verantwoordelijkheid dragen voor een kind (verzorging, opvoeding, enzovoort); zou een ander kind hiervan (af en toe) een deel op zich nemen, dan is het nog geen gebruikelijke hulp, want zal onder verantwoordelijkheid ouders gebeuren. ➔ Overname van een deel van de zorg voor een kind door een inwonend volwassen lid van de leefeenheid zou gebruikelijk kunnen zijn. Maar aangezien oppasgrootouders al een getuigschrift nodig hebben om te mogen oppassen, is het maar de vraag waar de grens ligt. Gebruikelijke hulp zal per geval moeten worden bekeken.	Ter kennisgeving aangenomen	Gebruikelijke hulp wordt per geval worden bekeken. Dan kan ook beoordeeld worden in hoeverre andere huisgenoten dan de ouders gebruikelijke hulp kunnen bieden. Het artikel stelt niet dat gebruikelijk hulp van kind niet onder verantwoordelijkheid van ouders zou vallen. Natuurlijk blijven ouders verantwoordelijk, ook als een kind gebruikelijk hulp uitvoert. Wanneer een broer van 17 zijn jongere zusje helpt bij het huiswerk of het smeren van een boterham, wordt dit gezien als gebruikelijke hulp.
Art 11 Aan het eind van de eerste alinea staat; “Door vormen van hulp van betrokkenen en steun uit directe kring kan bovendien uithuisplaatsing worden afgewend en wordt netwerkpleegzorg bevorderd.” Dit suggereert dat het familiegroepsplan een middel is om de problemen op te lossen. Dat is niet zo: het is een hulpmiddel om vast te stellen op welke manier problemen opgelost kunnen worden en of en welke hulp daar bij nodig is. ➔ De Adviesraad adviseert deze tekst aan te passen aan wat in de Factsheet familiegroepsplan van de VNG staat: Met het familiegroeps- plan krijgen ouders, gezinnen en hun	Nemen wij over	Toelichting wordt hierop aangepast. Toen de verordening opgesteld werd, was de factsheet van VNG nog niet gepubliceerd.

netwerk de mogelijkheid om de regie te voeren over hulp die zij nodig hebben.		
Terecht wordt opgemerkt dat in de loop van het traject kan blijken dat het familiegroepsplan geactualiseerd moet worden. Daarbij aansluitend zou het voor mensen die eerst geen familiegroepsplan wilden opstellen of die daartoe nog niet in staat waren door de druk van urgente problemen, daar later wel toe in de gelegenheid worden gesteld ➔ De Adviesraad adviseert de Toelichting hierop aan te passen.	Nemen wij over	Toelichting is hierop aangepast.
Art 12 ➔ De Adviesraad verwijst naar wat hierboven bij art 12 Verordening Jeugdhulp is opgemerkt en adviseert aanpassing van de Toelichting.	Nemen wij over	Toelichting is hierop aangepast.
Art 17.6. “Op grond van artikel 4:5 Awb zal de aanvrager dan in de gelegenheid moeten worden gesteld om binnen een bepaalde termijn de aanvraag te voorzien van de vereiste toestemming.” ➔ De Adviesraad wil graag weten wat de bepaalde termijn is en ziet die graag genoemd in de Toelichting.	Zie toelichting	Dit is een zogenaamd hersteltermijn. Jurisprudentie schrijft voor dat deze termijn ‘redelijk’ dient te zijn in relatie tot de aard en omvang van het gevraagde. Per geval en in samenspraak met belanghebbende bepalen we de termijn.
Art 18. ➔ De Adviesraad verwijst naar de opmerkingen bij de Verordening Jeugdhulp	Zie toelichting bij art. 17-18 bij verordening	
Art 18.4 ➔ De Adviesraad stemt in met het vragen van een VOG aan een hulpverlener uit het sociale netwerk.	Ter kennisgeving aangenomen	
Art 20.1 “Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in natura krijgen.” Dit uitgangspunt is verlaten. Het PGB is in de Jeugdwet volwaardig net als in de Wmo; zie opmerkingen daarover eerder in de tekst bij Verordening Jeugdhulp. Alleen een algemene voorziening kan niet als PGB worden toegekend.	Nemen wij over	Aangepast naar het uitgangspunt keuzevrijheid

➔ De Adviesraad adviseert de tekst aan te passen		
Art 22.1.b. Zie hiervoor de motivering van de Adviesraad bij art 18 Verordening Jeugdhulp. ➔ De Adviesraad adviseert de tekst aan te passen.	Zie toelichting bij art. 17-18 bij verordening	
Art 23.1.b. Een duurdere voorziening dan wat is toegekend als hoogte van het PGB mag ook. Aangezien dit niet bij iedereen bekend is, lijkt het verstandig dit in de tekst van de Toelichting op te nemen. ➔ De Adviesraad adviseert de tekst aan te passen.	Nemen wij over	Tekst opgenomen waarin duidelijk wordt dat de meerkosten door de aanvrager zelf worden betaald.
Art 25 “De gemeente bewaart gegevens niet langer dan toegestaan op basis van de Archiefwet.” In de Archiefwet staan geen termijnen genoemd voor het bewaren van gegevens. In Art 10 van de Wet bescherming Persoonsgegevens staat: • 1 Persoonsgegevens worden niet langer bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkene te identificeren, dan noodzakelijk is voor de verwerking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt. • 2 Persoonsgegevens mogen langer worden bewaard dan bepaald in het eerste lid voor zover ze voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden worden bewaard, en de verantwoordelijke de nodige voorzieningen heeft getroffen ten einde te verzekeren dat de desbetreffende gegevens uitsluitend voor deze specifieke doeleinden worden gebruikt. ➔ De Adviesraad adviseert dit over te nemen in de tekst van de toelichting of in het “Privacy protocol Sociaal Domein”.	Nemen wij over	De tekst van de toelichting wordt aangepast naar artikel 10 WBP; “De gemeente bewaart gegevens niet langer dan toegestaan op basis van de Wet bescherming persoonsgegevens in artikel 10.”
Art 29	Zie toelichting	Het besluit is terug te vinden op http://wetten.overheid.nl/BWBR0035779/2017-02-28

“In paragraaf 4.1 van het Besluit Jeugdwet is een nadere uitwerking gegeven van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon.” → De Adviesraad wil graag weten waar de burger art 4.9. van het Besluit Jeugdwet kan vinden.		
Nadere regels		De nadere regels zijn nu opgenomen in de verordening
Art 2.1.b “Individuele voorzieningen aangeboden door enz. ...” → De Adviesraad adviseert hier het woord ‘zoals’ in te voegen en de zin aan te vullen met ‘of in de vorm van een PGB’. Dit omdat, omdat een individuele voorziening in het algemeen ook als PGB kan worden toegekend.	Nemen wij over	De woorden ‘zoals’ en ‘pgb’ zijn toegevoegd.
Art 7. Hier staan een aantal voorwaarden voor inzet PGB binnen het sociale netwerk. → De Adviesraad vraagt zich af, of naar analogie van het opstellen van nadere regels bij de Verordening Wmo, of (een aantal van) deze voorwaarden wel via nadere regels kunnen worden toegevoegd. Daarbij merkt de Adviesraad nog op, dat de voorwaarde “hulp toegestaan...kortdurend verblijf...” min of meer tegenstrijdig is aan “veel korte momenten”. In de Toelichting Nadere regels jeugdhulp staat dat deze voorwaarden zijn om te toetsen of de inzet van het PGB doelmatiger enzovoort is ten opzichte van ZIN. Maar zo staat het niet in het artikel. Daar staat in feite dat dit de enige hulp is die iemand binnen het sociaal netwerk mag inkopen. Dat klopt niet: alle hulp die in het kader van de Jeugdwet wordt genoemd als individuele voorziening mag met een PGB worden ingekocht.	Nemen wij niet over	Ja, ze kunnen worden toegevoegd omdat het gaat om de beoordeling van het college in een individuele casus. Uitgangspunt is keuzevrijheid. Wanneer er echter bij een kind psychologische hulp noodzakelijk is en de beoogd persoon om deze hulp te bieden niet een dergelijke achtergrond heeft is een PGB niet mogelijk. Zie ook artikel 6 lid 2 uit de beleidsregels voor meer voorbeelden. Ook drang kan niet in pgb.

Art 11 De tekst in dit artikel klopt niet. Immers art 2.10 van de jeugdwet zegt: “De artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 zijn van overeenkomstige toepassing.” Art 2.1.3 derde lid van de Wmo gaat het over het betrekken van de ingezetenen van de gemeente. Samenkracht is van de Regio en niet van de Gemeente. Er komen inwoners uit alle gemeenten in de regio en zelfs van ver buiten de regio. ➔ De Adviesraad adviseert dat op deze plaats in de Nadere regels hetzelfde komt te staan als in de Wmo-verordening/nadere regels. (NB. In de toelichting van de nadere Regels staat participatie bij art 9)	Nemen wij over	Er zijn verschillende manier waarop het college Jeugdigen en ouders betreft bij het tostandkomen van beleid. Toelichting wordt hierop aangepast.
Beleidsregels		De beleidsregels worden nog nader ontwikkeld
Art 2. In dit artikel wordt het begrip gebruikelijke hulp uitgediept. Daarbij wordt gelet op het kind dat de hulp ontvangt. Aangezien gebruikelijke hulp ook wordt verwacht van ‘andere huisgenoten’ is het zinvol ook aan de kinderen onder die huisgenoten aandacht te besteden. ➔ De Adviesraad verwijst naar wat hiervoor over kinderen die gebruikelijke hulp worden verondersteld te geven is opgemerkt: kinderen gaan niet zelf opvoeden en verzorgen.	Zie toelichting bij Art 1.1.c. van de nadere regels	
Art 6. ➔ De Adviesraad verwijst naar de opmerkingen die hiervoor zijn gemaakt ten aanzien van de motivatie van aanvragers voor jeugdhulp met betrekking tot hun keuze voor een PGB. ➔ De Adviesraad wil graag weten waarom er kennelijke verschillen zijn tussen de verschillende regels met betrekking tot het PGB in de Verordening, de Nadere Regels en de Beleidsregels.	Zie toelichting bij art. 17-18 bij verordening	Keuzevrijheid staat voorop. College moet wel de kwaliteit toetsen op grond van artikel 8.1.1. lid 2 onder C. Dit artikel luidt als volgt: “naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouders van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.”

➔ De Adviesraad wijst op de toetsing van kwaliteit door de Inspecties en op de uitzondering die daarvoor is gemaakt voor hulpverleners uit het sociale netwerk. (Zie hiervoor bij de Verordening Jeugdwet art 17 en 18)		
--	--	--